

عنوان مقاله:

اسراف کارگزاران از منظر قرآن و نهج البلاغه

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی اقتصاد، مدیریت و فرهنگ ایرانی اسلامی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

رقیه موحدی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی مازندران، واحد ساری، ایران

مهدی فاطمی - دانشجوی دکتری جامعه شناسی بررسی مسائل اجتماعی ایران و محقق و پژوهشگر سازمان عقیدتی سیاسی تهران، ایران

حمید محمدقاسمی - عضو هیئت علمی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری

خلاصه مقاله:

اسراف مسئولین و مدیران حکومتی می تواند آثار نامطلوبی بر کل حکومت و شاخص های آن داشته باشد که آشکارترین اثر نامطلوب اسراف و تبذیر، هدر دادن امکانات و منابع است. ممکن است از نگاه فردی و محدود، اسراف در کالاهایی همچون مواد غذایی و انرژی، ناچیز و بی اهمیت به حساب آید، اما روی هم رفته در سطح عمومی، خسارت های سنگینی به بار می آورد. اثر مستقیم این رویه، به ویژه در جوامعی که درآمد و امکانات محدودی دارند، فقر و محرومیت است. در این مقاله قصد براین است که اسراف کارگزاران را از منظر قرآن و نهج البلاغه مورد بررسی قرار گیرد، اسراف و پرداختن به آن از این منظر مهم است که امروز در شرایط اقتصادی فعلینیازمند مدیریت صحیح منابع و امکانات مالی و هدایت درست جامعه اداری و حکومتی می باشیم و اگر شاخص هایی که در قرآن و نهج البلاغه برای جلوگیری از اسراف کارگزاران حکومتی قید شده است رعایت گردد. نظام اسلامی از کارکردهای بهتری برخوردار خواهد بود لذا اهمیت دارد که موضوع بررسی علمی شده و راهکارهای بهبود شرایط استخراج گردد. هدف این تحقیق دستیابی به این فرضیه بوده است که اسراف کارگزاران یک جنبه اقتصادی بوده که اسراف کارگزاران از نگاه تاریخی دارای فرایند بستر اقتصادی بوده است و از منظر اقتصادی در سطح دنیا رخ داده است که تمامی گفتمان های موجود در این حوزه ناشی از این فرهنگ و مباحث اقتصادی و فرهنگی بوده است

کلمات کلیدی:

قرآن، نهج البلاغه، اسراف، کارگزاران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/454082>

